

מקורות לשיעורו של ראש הישיבה

הרב דב ביגון

בספר עין אי"ה על אגדות הש"ס מאת מרן הרב קוק זצ"ל

מסכת ברכות דף ב ע"א

מאימתי קורין את שמע בערבית משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן. ק"ש של ערבית ושל שחרית, מורים על ב' מיני הקריאה בשם ד' המוטלת על ישראל. אנו צריכים לקבל עול מלכות שמים על עצמנו, ולפעול ג"כ בקריאת שם ד' אחד שלנו, שסוף כל סוף יכירו וידעו כל יושבי תבל, כי ד' אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. והנה בגלות, הדומה לערב, עיקר פעולתנו היא רק בנוגע לעצמנו, כדי לעמוד בפני הגלים העוברים עלינו [בעד] שם ד'. ע"כ בלילה שייך אמונה, מי שלא אמר אמת ואמונה ערבית לא יצא יד"ח. כי לעצמינו די לנו האמונה וקבלת אמת מאבותינו, שראו עין בעין אור ד' וכבודו. אמנם בעת הגאולה שתרום קרן ישראל, אז ממילא תבא שעת הפעולה של ק"ש דשחרית, אהבה רבה, שכל העמים יאמרו שאור ישראל יהי' לאור עולם. ע"כ אז יתגלו טעמי תורה, ולא יהי' עוד אור יקרות וקפאון, אלו טעמי תורה שיקרים בעוה"ז קפויים יהיו לע"ל. כי למען קרב רחוקים ראוי לברר דברי אמת בבירור, ולתרגם הדבר כפי מושגם החיצוני של העמים, ע"כ אמת ויציב שחרית, מתורגמת ארמית. ישראל הם כהני ד' בעולם. מצד עסקם בעניניהם הפנימיים בינם לבין עצמם ודבר אין להם אז עם זרים, דומים לכהנים, לא בעת יורו תורה או אפי' בעת יקריבו קרבנות, שאז יש להם יחס עם זרים, שהם עכ"פ עושים עבורם, שלוחי דידן או שלוחי דרחמנא, אבל שלוחים הם. אמנם בעת כניסתם לאכול בתרומה, הם נכנסים לעולם הכהני כולו, ואסור להשתתף עם הור כלל, כי אין לזר חלק באכילה זו כלל, וטעון הבדלה ממנו. כן זמן ק"ש של ערבית הכללית, גורמת להיות ישראל עם לבדד, כדי להגן על קניניו הקדושים, חיי עולם ששם השם ית' בתוכו, ע"כ יש מרשג של יחס, בין קריאת ק"ש של ערבית לשעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן.